

KONKLUDOWAĆ (22) *vb impf i pf*

pf (9), *impf* (3), *pf a. impf* (17); *pf* [w tym: *praet* (6), *fut* (2), *inf* (1)] *Diar* 56, *WujJud*, *StryjKron* 627, *ActReg* 6, 54, 56, 60, 68, *SarnStat* 93; *impf* [w tym: *praes* (2), *inf* (1)] *SarnStat* 47, 1143, *KlonWor*.
c- (19), *k-* (5); *-c-* (18), *-k-* (6).

Oba o oraz a jasne.

inf konkludować (11). ◇ *praes i fut 3 sg* konkluduje (1). ◇ *1 pl* konkludujemy (1). ◇ *2 pl* konkludujecie (1). ◇ *3 pl* konkludują (2). ◇ *praet 3 sg m* konkludował (6). ◇ *3 pl m pers* konkludowali (5). ◇ *imp 3 pl* niechaj konkludują (1). ◇ *impers praet* konkludow(a)no (1).

Sł stp brak, Cn s.v. zamykam co wywodem, Linde bez cytatu.

1. *Postanowić (postanawiać), doprowadzić (dopro- wadzać) do skutku* [*condudo – przywieram, imam Mqcz 56c; concludere caussam – skończyć a zawrzeć rzecz Mqcz 56c; condudo – zawieram Calep; dokonywam czego, kończę co – concludo Cn*] (25) : KRol Władisław Iągieto [...] zaráz z Witołtem Siem złożyli w Zmodzi w Wielonie z Krzyżaki/ rządzac o ípolnym pokoiu/ ále nie dla hárdości Niemieckiey nie concludowali *StryjKron* 547; *ActReg* 68.

konkludować co (4): to concludowac myślę iesli ieszczę factiosi homines tego nierozerwą, mocno stać przy Confederacyei Rzeszowskiey. *ActReg* 48. *Cf konkludować co czym, Ze zdaniern dopełnieniowym, Zwrot.*

konkludować co czym (1): *Diar* 56 *cf Szereg.*

konkludować o czym a. de aliqua re (2) : Krol debello nic nie concludował *ActReg* 6, 23.

cum inf (2): Mowili nato PP. koleią zgodnie y concludował Krol ex S[u]m^ma Panow dac mu nawieczność Krzeszow y Zamech dwie dzierzawie iego *ActReg* 60, 48.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z *zapowiednikiem: to* (1), *tym* (1); *aby* (1), *że* (1)] (2): rządzili o łobie [...] Y tym concludowali [...]. Aby tám nigdzie indzie prędko vćiekáli *CzahTr* E2v; Więc nie pytaią stárznych iesli to ták słuźnie: Lecz to iuż konkluduią/ że ták ma być duźnie. *KlonWor* 47.

Zwrot: »ugodę konkludować« (1): Ziecháli fię potym 1462. do Głogowá gdzie fię íprzymierzeli przeciw Turkom/ y vgodę ípolnych Kroleítw concludowali. *StryjKron* 627.

Szereg: »konkludować i determinować« (1): KJM tak długim deliberacyjam in causa religionis folgował czas niemały, ale gdyż z nich nie może ku zgodzie przyść, tedy autoritate sua regia to już tak konkludować i determinować wyrokiem swem krolewskim raczy, aby do drugiego sejm u odłożona była deliberacyja o tych kościelech *Diar* 56.

a. O uchwałach sejmowych: ustanawiać (ustanowić) [*concludere et definire – rozeznać, dekret uczynić Mqcz 56c*] (7) : W poniedziałek die Innocentum dokonawszy wot swych nie konkludowali, jeno szli ku panom, opowiedając, iż na radzie IchM przestawszy namawiali o obronie potocznej *Diar* 43; *ActReg* 56; *SarnStat* 46.

konkludować co (4) : *Diar* 43; *ActReg* 71; á *generaliter* wśzytko ze zwoleniem wśzytkiego Séymu concluduiemy *SarnStat* 93. *Cf konkludować co miedzy sobq.*

konkludować co miedzy sobq (1): We wtorek posłowie chc(i)eli íść do KJM z tymże, co miedzy sobq w niedzielę konkludowali *Diar* 56.

W przeciwstawieniu: »konkludować ... rewokować« (1): tam dziwna mieszanina, co concludują poranie, to reuocują poobiedzie. *ActReg* 71.

Szereg: »kończyć a konkludować« (1): jeśliże już na tej znowie, którą o odłożeniu egzekucji z IchM postanowili, KJM przestaje, nie zdało się im co kończyć a konkludować, aźby mieli to już z a pieczęcią królewską u siebie spisane. *Diar* 43.

b.praw. *O wyrokach sądowych: rozsądzać (rozsądzić), orzekać (orzec); discernere JanStat* (5) : Przy Sądziach gdzie więcej, ta część konkluduje. *SarnStat* 47; Confyliarze *Vniuersitatis* niech to między sobą rozbiorą/ a co będzie i sprawiedliwego/ niechay concludują. *SarnStat* 203, 47, 854, 1150.

Szereg: »rozsądzać i konkludować« (1): a gdzieby się Commisarzy między sobą niezgadali, tedy Król [...] ma rozłędzać y concludować. *SarnStat* 1143.

c. *O rozumowaniu: wyciągać (wyciągnąć) wniosek, orzekać (orzec)* (2) :

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Bo tej mocy [poprawowania Pisma św.] żaden infty nie ma/ iedno ábo Koncylium/ [...] ábo nawyższy po Pánu Chrystuśie Pásterz kościoła powfzechnego: który z wczonymi ludźmi te mieyfca rozebrawszy y dobrze wważywszy/ może konkludować/ ktore czytanie z tych rożnych iest prawdziwe/ a ktore podrzuczone. *WujNT przedm* 5.

Szereg: »konkludować a osądzić« (1): W Kościele też Powfzechnym náfzym/ że iest zgodá/ łami to widziacie y wyznawacie. V was że iey nie málz/ łami się też tu przyznawacie. Ostatek co za tym idzie iuz wy Concluduiecie/ a ofądziacie łami *WujJud* 127.

2. Powiedzieć (mówić), przedstawi(a)ć sprawę (4) :

konkludować z kim a. cum aliquo (2): nie nim nie concludował poco był przyiachał *ActReg* 104, 102.

a. Powiedzieć (mówić) na zakończenie [concludere et perorare – rzecz a oracyją zamknąć *Mącz* 56c] [czym] (2) :

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): czego też Toś miał bydz wiadom, ale iuz otym dosyc. Tym concludował ze y wdzięcznie y zpodziękowaniem taką pod takim czasem wñ chęc podaną przyimuie *ActReg* 54.

Zwrot: »konkludować rzecz« (1): Tym konkludował pan Kanclerz rzecz swą, upominając posły, aby o obronie szli radzić. *Diar* 62.

Cf KONKLUDOWANIE, KONKLUDOWANY